

ZAiKS.TEATR

biuletyn informacyjny | nr 15 | 2017

3 nowości w zasobach ZAiKS-u

3 Agata Duda-Gracz *Będzie pani zadowolona, czyli o ostatnim weselu we wsi Kamyk*

5 Asja Łamtiugina *Stanisław Wygodzki – poeta niepochowany*

6 Thilo Reffert *Hiro von Welt. Przesadnie prawdziwa historia wyssana z palca*, przekład z języka niemieckiego Lila Mrowińska-Lissewska

7 Małgorzata Sikorska-Miszczuk *Walizka*

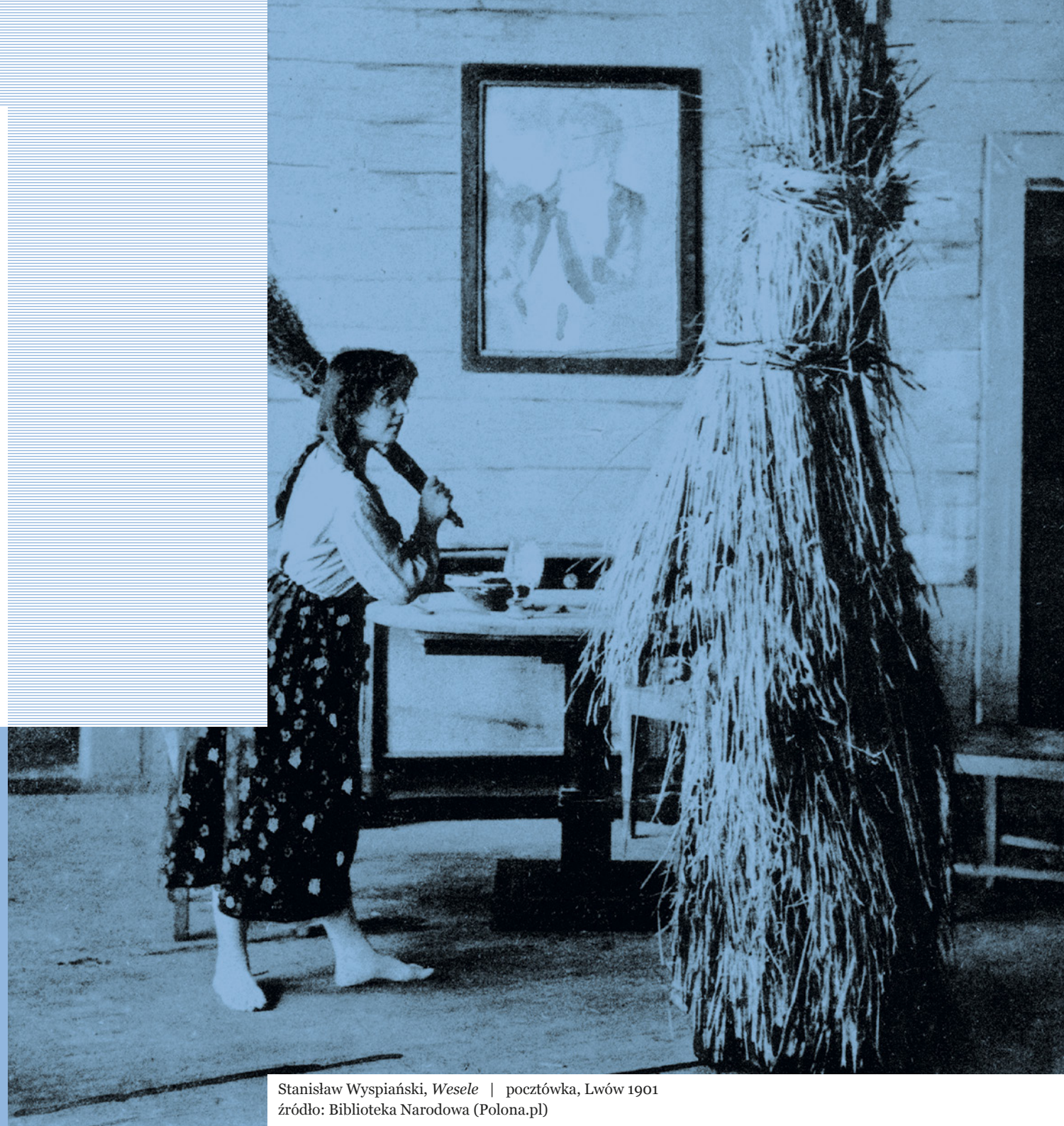
8 Krystyna Jakóbczyk *Niebieski kot* na motywach *The Story of a Cat* Mary de Morgan, przekład z języka angielskiego Marcin Górecki

13 wydarzenia

17 prawa do sztuk / biblioteka / kontakt

ZAiKS Stowarzyszenie
Autorów

www.zaiksteatr.pl

Stanisław Wyspiański, *Wesele* | pocztówka, Lwów 1901
źródło: Biblioteka Narodowa (Polona.pl)

SZANOWNI PAŃSTWO,

Mamy przyjemność zaprezentować Państwu piętnasty numer naszego biuletynu *ZAiKS.Teatr*.

W tym numerze wyjątkowo dużo tekstów autorek niedawno objętych ochroną Stowarzyszenia Autorów ZAiKS, a dobrze znanych teatralnej publiczności – Agaty Dudy-Gracz i Małgorzaty Sikorskiej-Miszczuk. Ponadto sporo tłumaczeń z różnych kręgów kulturowych oraz librett lub dramatów słowo-muzycznych.

Życzymy przyjemnej i owocnej lektury.

Z poważaniem

Redakcja

Agata Duda-Gracz

BĘDZIE PANI ZADOWOLONA, CZYLI O OSTATNIM WESELU WE WSI KAMYK

dramat

role: 10K, 9M

premiera: 25 marca 2017, Teatr Nowy w Poznaniu,
reż. Agata Duda-Gracz

Agata Duda-Gracz (1974) – reżyserka teatralna, scenografka. Absolwentka historii sztuki na UJ oraz reżyserii teatralnej w PWST w Krakowie. Zadebiutowała reżysersko spektaklem *Kain* Georga G. Byrona (Teatr im. St.I. Witkiewicza, Zakopane, 1998). Wyreżyserowała także następujące spektakle: *Woyzeck* Georga Büchnera (Teatr PWST, Kraków, 1999), *Abelard i Heloiza* Rogera Vaillanda (Teatr im. J. Słowackiego, Kraków, 2002), *Kreatura* Johna Murrela (Teatr PWST, Kraków, 2002), *Kaligula* Alberta Camusa (Teatr im. J. Słowackiego, Kraków, 2003), *Grzeszne*

dzieciństwo wg Marka Twaina (Scena Fundacji Starego Teatru, Kraków, 2003), *Nierządy* wg Jeana Geneta (Teatr PWST, Kraków, 2004), *Prze(d)stawienie* na motywach sztuki Tankreda Dorsta *Merlin albo ziemia jałowa* (Teatr Studio w Warszawie, 2006), *Galgenberg* według sztuk Michela de Ghelderodego (Teatr im. J. Słowackiego w Krakowie, 2007), *Romeo i Julia* (Krakowski Teatr Scena STU, 2008), *Otello – wariacje na temat* (Teatr im. S. Jaracza w Łodzi, 2009), *Według Agafii* na motywach *Ożenku* Mikołaja Gogola (Teatr im. S. Jaracza w Łodzi, 2009), *Według Bobczyńskiego* Mikołaja Gogola (Wrocławski Teatr Współczesny im. E. Wiercińskiego, 2012), *Każdy musi kiedyś umrzeć Porcelanko, czyli rzecz o Wojnie Trojańskiej* (Teatr im. J. Słowackiego w Krakowie, 2013), *Ciekawa pora roku* (Muzeum Powstania Warszawskiego, 2015) oraz *Kumernis, czyli o tym, jak Świętej Panience broda rosła* (Teatr Muzyczny im. D. Baduszkowej w Gdyni, 2015). Coraz rzadziej decyduje się na wystawianie sztuk innych autorów, choć w 2014 roku w Teatrze im. S. Jaracza w Łodzi, można było obejrzeć jej *Iwonę, księżniczkę Burgunda* Witolda Gombrowicza, w 2015 r. na scenie warszawskiego Teatru Ateneum – *Mary Stuart* Wolfganga Hildesheimera. Uhonorowana m.in. Nagrodą im. Aleksandra Bardiniego za całokształt pracy artystycznej w 2016 r.; Ludwikiem – nagrodą krakowskiego środowiska teatralnego za oprawę plastyczną przedstawienia *Naprawiacz świata* Thomasa Bernharda w reżyserii Leszka Piskorza w Narodowym Starym Teatrze im. H. Modrzejewskiej w Krakowie; Łódzką Złotą Maską za najlepszą reżyserię i scenografię 2009/2010 w przedstawieniu *Według Agafii*, a także w sezonie 2013/2014 za spektakl *Iwona, księżniczka Burgunda*; Złotym Yorickiem za najlepsze wystawienie sztuki Williama Szekspira dla przedstawienia *Każdy musi kiedyś umrzeć Porcelanko, czyli rzecz o wojnie trojańskiej*.

We wsi Kamyk odbywa się wesele Zuni i Siutka. W trakcie uroczystości przeszłość miesza się z teraźniejszością i przyszłością, a jedyną, która panuje nad tym pomieszaniem czasów, porządków i postaci, jest Widząca zwana Czarcia Pizdą.

Przez większość uważana za służkę Szatana, jest w rzeczywistości jedyną sprawiedliwą i świętą we wsi, w której zapanowały chciwość, nienawiść i okrucieństwo. Zło przeżarło nie tylko dusze mieszkańców Kamyka, ale też naturalny porządek rzeczy, zatrzymując od dawna możliwość narodzin dzieci i zwierząt. Dawno popełnione zbrodnie domagają się zemsty i rozliczenia za niesprawiedliwość, gwałty i niedopatrzania. Z recenzji: „Poprzez historię matki, która w prezencie ślubnym dla swej córki domaga się zemsty na zabójcach syna – [reżyserka chce] pokazać, jak wielkie grozi nam niebezpieczeństwo, ostrzec nas przed katastrofą, którą zresztą sami na siebie powoli ściągamy. My, widzowie, ludzie, Polacy – bo wypowiedź Dudy-Gracz,

choć ukryta za sztafajem wiejskiego wesela (co już samo w sobie przywołuje polityczne skojarzenia) jest wypowiedzią niezwykle silnie zaangażowaną. Tą katastrofą będzie tragedia, która wyrośnie na naszej wzajemnej nienawiści, żądzy rozliczeń i zemście za krzywdę, będącą wynikiem pochopnej oceny. Nie ma to zresztą znaczenia, spirala zła już się rozkręciła, zemsta goni krzywdę, która odpowiada odwetem. I tak do końca, do śmierci niemal wszystkich bohaterów. (...) Agata Duda-Gracz to teatralna artystka totalna. (...) Zespół aktorski jej spektakli – niczym w *Weselu* Wyspiańskiego – tworzy bohatera zbiorowego, który staje się naszym lustrzanym odbiciem. Ten bohater, za pomocą alchemii teatru, odwołującego się do ludowo-sakralnych korzeni społeczeństwa, swoimi działaniami generuje silne emocje, które natychmiast przekładają się na widownię. Dzieje się to za pomocą sprawdzonego, autorskiego mechanizmu reżyserki – brutalna, pełna cierpienia i poniżenia opowieść zostaje poddana sakralizacji i wpisana w mitologiczny porządek. Na styku tych narracji rodzi się napięcie, prowadzące do wstrząsu, który uruchamia w aktorach, a następnie w widzach pokłady silnych emocji, pozwalających na prawdziwe teatralne oczyszczenie”.

(źródło: domagalasiekultury.blog.pl/2017/04/05/wybudujemy-wieze-wierze-wierze-wierze-o-spektaklu-bedzie-pani-zadowolona-czyli-rzecz-o-ostatnim-weselu-we-wsi-kamyk-w-rez-agaty-dudy-gracz-w-teatrze-nowym-w-poznaniu)

Asja Łamtiugina

STANISŁAW WYGODZKI – POETA NIEPOCHOWANY

---

dramat

role: 1K, 1M

Asja Łamtiugina (1940) – aktorka, poetka, autorka scenariuszy i reżyserka. Znana z ról w filmach i serialach telewizyjnych, m.in. *Chłopaki nie płaczą*, *Sztos*, *Pan Tadeusz*, *M jak miłość*. Autorka sztuk teatralnych *Pies*, *Stół z powyłamywanymi nogami*, *Czemu płaczą czarownice...*

Stanisław Wygodzki, będziński Żyd, aktywny komunista, w drodze do Auschwitz podaje luminal swojej żonie, małej córeczce Ince, a na końcu sam również zażywa truciznę. Z niewiadomych przyczyn przeżywa próbę samobójczą, udaje mu się także przetrwać pobyt w obozie koncentracyjnym.

W Zagładzie giną jego rodzice i rodzeństwo. Po wojnie jest leczony w szpitalu w Gauting pod Monachium, gdzie odwiedza go Irena, pochodząca z Katowic znajoma Reny, krewnej Wygodzkiego. Wkrótce Wygodzki i dużo od niego młodsza kobieta biorą ślub. Z czasem wracają do Polski, gdzie Wygodzki prowadzi aktywną działalność pisarską. Po kilku latach – mimo niechęci Wygodzkiego do posiadania innych niż Inka dzieci – Irena i Stanisław zostają rodzicami Adama i Ewy. Z czasem, im bliżej Marca '68, rodzinę Wygodzkich spotykają liczne szykany – tak pisarz, jak i jego dzieci, stają się obiektem antysemickich ataków. Wreszcie Irena przekonuje męża do wyjazdu do Izraela. Tam Wygodzki otrzymuje wsparcie hebrajskojęzycznego środowiska literackiego, które bardzo stara się pomóc mu w wejściu na izraelski rynek literacki. Wygodzki jednak tęskni za Polską i wciąż przez siebie oplakiwaną i stanowiącą motyw przewodni jego twórczości utraconą rodziną. Z czasem dzieci Wygodzkich wyjeżdżają z Izraela. Wygodzki umiera w telawiwskim szpitalu. „Chciał żyć, żeby oplakiwać swoich bliskich. Był przekonany, że po to ocalał”. Sztuka stanowi montaż wierszy Stanisława Wygodzkiego i wspomnień jego drugiej żony, Ireny.

Thilo Reffert

HIRO VON WELT. PRZESADNIE PRAWDZIWA HISTORIA WYSSANA Z PALCA

przekład z języka niemieckiego

Lila Mrowińska-Lissewska

dramat dla dzieci

role: 1M

Thilo Reffert (1970) – niemiecki dramaturg i autor słuchowisk radiowych dla dzieci. Studiował przez kilka semestrów medycynę. Później założył grupę teatralną i rozpoczął studia teatrologiczne. Od 2001 Reffert zaczął pisać dramaty oraz słuchowiska dla niemieckiego radia. W 2010 roku otrzymał najważniejszą nagrodę dla autorów słuchowisk German Radio Play The Hörspielpreis Kriegsblinden. W 2010 roku opublikował swój pierwszy dramat dla dzieci *Nina i Paul* nagrodzony w 2013 roku wyróżnieniem Mülheim Kinderstücke. Sztuka ta otrzymała także nagrodę Deutsche Kinderhörspielpreis der ARD w 2011 r.

Lila Mrowińska-Lissewska – tłumaczka niemieckojęzycznej literatury dla dzieci i młodzieży. Przełożyła na język polski m.in. sztuki Lutza Hübnera, Ingeborg von Zadow, Erharda Schmieda, Ulricha Huba oraz Miry Lobe.

Opowiedziana przez jednego aktora historia chłopca Hieronima Mullera, który woli być nazywany Hiro, choć jego mama twierdzi, że to imię właściwe dla kierowców TIR-ów.

Hiro ma sporo problemów. Jego rodzice nagle zdecydowali przeprowadzić się do Tybingi z Einbeck, gdzie chłopiec miał swoich przyjaciół oraz oswojoną i znaną już szkołę. Teraz musi wejść w nowe środowisko zranych uczniów, wśród których są Marek, Wedat, Tessa i Kalida. Są ciekawi nowego ucznia, ale jednocześnie lekko mu dokuczają. W drodze powrotnej do domu Hiro usiłuje zaprzyjaźnić się z jednym z nich – Markiem. Nie bardzo mu się udaje, gubi drogę do domu i trafia do antykwariatu, skąd kradnie jedną z książek wystawionych w kartonach na zewnątrz. Zaczyna ją czytać w domu, choć sprawia

mu niemało trudności: jest napisana pismem gotyckim i dziwnym stylizowanym językiem. Zawiera jednak fantastyczne historie, które Hiro zaczyna opowiadać w szkole jako historie przytrafiające się jego dziadkowi. Chce w ten sposób zyskać uznanie i podziw nowych kolegów. Opowiada im więc o koniu, który zawisł na wieży 56-metrowego kościoła, o psie, który połknął małego, żywego kotka, ale dziadkowi udało się go wywabić z paszczy miską mleka, o locie dziadka na kuli armatniej w trakcie wojny na zwiad na terytorium wroga... Zdobyta popularność szybko jednak kończy się, kiedy Tessa odkrywa, że Hiro w rzeczywistości opowiada historie wyczytane w książce *Przygody barona Münchhausena*. Załamany chłopiec nie chce wracać do szkoły, jego mama wybiera się więc porozmawiać w tej sprawie z dyrektorem. Kiedy Hiro czeka na jej powrót niespodziewanie nadbiegają nowi koledzy, którzy uznają, że choć jego historie były zmyślane, on sam jest fajnym kumplem i warto, żeby zostali przyjaciółmi.

Małgorzata Sikorska-Miszczuk**WALIZKA**

dramat, słuchowisko

role: 3K, 3M

premiery: 31 października 2008, Teatr Polskiego Radia,
reż. Julia Wernio

Małgorzata Sikorska-Miszczuk (1964) – dramatopisarka i scenarzystka, absolwentka Wydziału Dziennikarstwa i Nauk Politycznych, Gender Studies na Uniwersytecie Warszawskim oraz Studium Scenariuszowego PWSFTiT w Łodzi, stypendystka CEC ArtsLink w USA oraz Instytutu im. Adama Mickiewicza. Jest autorką sztuk *Szajba*, *Śmierć Człowieka-Wiewiórki*, *Katarzyna Medycejska*, *Burmistrz*, *Walizka*, *Człowiek z Polski w czekoladzie*, *Zaginiona Czechosłowacja*, *Żelazna kurtyna*, *Koniec świata*, *Madonna*, *Bruno Schulz: Mesjasz*, *Popiełuszko*. Czarna msza (wyróżniony Gdyńską Nagrodą Dramaturgiczną w 2011 r.) oraz *Niezwykła podróż Pana Wieszaka* (dla dzieci), scenariusza filmu animowanego *Tytus, Romek i A'Tomek wśród złodziei marzeń* (2003), a także współautorką tekstu *III Furie*. Jest jedną z najczęściej wystawianych w Polsce współczesnych autorek. Jej sztuki reżyserowali m.in. Jan Klata, Marcin Liber, Paweł Łysak i Michał Zadara. Ceniona także za granicą, tłumaczona na kilkanaście języków.

Próba rozliczenia się z dziedzictwem Holokaustu w opowieści o Fransua Żako, Francuzie, który pewnego pięknego dnia wychodzi z domu, planując zwiedzić Muzeum Zagłady.

Spotyka w nim Zrozpaczoną Przewodniczkę, która akurat w tym dniu dochodzi do wniosku, że dalsza praca w takim miejscu jest „nie do wytrzymania” i postanawia odejść. Sam Fransua za wszelką cenę usiłuje z kolei dotrzeć do prawdy o swoim pochodzeniu. Matka przez całe życie unikała z nim rozmowy na temat ojca, którego nie znał, co wywołało w dorosłym już mężczyźnie dojmujące poczucie braku. Spotkaniu Fransua i Przewodniczki oraz sensowi istnienia takich miejsc, jak Muzeum Zagłady, przyglądają się postacie z pogranicza fantazji i rzeczywistości: Narrator tej opowieści oraz Automatyczna Sekretarka Fransua Żako. Na pograniczu fantazji i rzeczywistości Fransua odnajdzie wśród eksponatów muzealnych walizkę swojego ojca, jedyny przedmiot ocalały po jego deportacji do obozu koncentracyjnego. Ciężar tej wiedzy staje się dla Fransua

w pierwszym momencie nie do zniesienia, ale jednocześnie jest impulsem do osobistego wyzwolenia mężczyzny z dotychczas narzuconych przez siebie samego ograniczeń.

Z recenzji: „Historia z odnalezioną walizką ojca, która podczas wojny trafiła z Francji do Polski, by po wielu latach powrócić jako wypożyczony eksponat muzealny, kilka lat temu wydarzyła się naprawdę. Małgorzata Sikorska-Miszczuk oparła więc sztukę o pamięci Zagłady i piętnie, jakie wojenne doświadczenie odciska na następnych pokoleniach, na autentycznej historii. Choć, jak twierdzi, przedtem sama wymyśliła podobną, a informacja, którą kilka lat temu podawały gazety, tylko potwierdziła jej intuicję. Bo, jak ocenia w sztuce Narrator, »załamanie wciąż trwa, mimo że kolejne pokolenia mówią, że było dawno i ich nie dotyczy«. Walizka stawia pytania o to, jak sobie z tym piętnem radzić, pyta o sens upamiętniania i pielęgnowania w sobie bólu. O to, czy otwierać swój bagaż wspomnień, czy nie. Sztuka Sikorskiej-Miszczuk jest próbą rozliczenia z bolesną historią, która nie pozwala żyć w pełni. Nie daje przy tym jednoznacznych odpowiedzi”.

(Anna Szymonik, Teatr, nr 3, www.teatr-pismo.pl/po-premierze/78/zycie_zamkniete_w_walizce)

Krystyna Jakóbczyk

NIEBIESKI KOT

na motywach *The Story of a Cat*
Mary de Morgan

przekład z języka angielskiego
Marcin Górecki

bajka
role: tekst wielopostaciowy

premiera: 17 grudnia 2016 r., Teatr Dzieci Zagłębia
im. Jana Dormana w Będzinie, reż. Przemysław Pawlicki

Krystyna Jakóbczyk – pisarka, autorka adaptacji, dramatów i scenariuszy, a przede wszystkim reżyser teatralny. Jest absolwentką Wydziału Mechaniki Precyzyjnej Politechniki Warszawskiej. W latach 1981-1986 zajmowała się twórczością plastyczną, czego efektem było kilka indywidualnych wystaw lalek teatralnych. W 1994 r. ukończyła Wydział Reżyserii Teatru Lalek Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej w Białymstoku. Od tego czasu karierę zawodową

wiąże głównie z teatrem, literaturą i filmem. Jej biografia twórcza obejmuje ponad trzydzieści sztuk teatralnych wyreżyserowanych w wielu polskich teatrach. W Olsztyńskim Teatrze Lalek zrealizowała spektakle: *Opowieść wigilijna* (1995), *Malutka czarownica* (1997), *Tajemnice olsztyńskiego zamku* (1998), *Sklep z zabawkami* (1999), *Urodziny Kubusia Puchatka* (2000) oraz *Bracia Lwie Serce* (2003). Jej twórczość dramatopisarska obejmuje sztuki teatralne dla dzieci i młodzieży (ok. dwudziestu sztuk) i dorosłych (dziesięć dramatów). Niektóre adaptacje i dramaty jej autorstwa zdobyły nagrody i wyróżnienia w ramach kolejnych edycji ogólnopolskiego konkursu na sztukę teatralną dla dzieci i młodzieży organizowanego przez Centrum Sztuki Dziecka w Poznaniu. Krystyna Jakóbczyk jest ponadto autorką scenariuszy filmów fabularnych, seriali telewizyjnych (w tym także animowanych), telenoweli oraz adaptacji filmowych a także powieści i opowiadań dla dzieci i młodzieży: *Magiczna ruletka* (2004), *Metamorfeusz czyli magiczny kasztan* (2006), *Opowieści wigilijne mojej niani* (2006).
(źródło: www.encyklopediateatru.pl)

Mary de Morgan (1850-1907) – wiktoriańska autorka trzech tomów bajek wydanych dopiero w 1963 roku w tomie *Naszynnik księżniczki Fiorimondy*. Inspirowana silnie twórczością Hansa Christiana Andersena, jest uznawana jednak za jedną z bardziej nietypowych autorek bajek, które w jej wydaniu często nie kończą się szczęśliwie i zawierają dość zgryźliwe i satyryczne komentarze do życia i norm społecznych. Mało popularna, w ostatnich latach postrzegana jest coraz silniej jako jedna z pierwszych przedstawicielek nurtu gender w literaturze.

Gregory Lancaster to bogaty bankier o nieczułym sercu, który kilka tygodni przed Świętami Bożego Narodzenia na ulicy przed swoim domem spotyka tajemniczego Żebraka proszącego go o skromny datek. Gregory odmawia – od lat nie obchodzi Świąt i nie ma litości dla ubogich.

Żebrak, jak się okazuje, jest obdarzony magiczną mocą i wpuszcza do domu Gregory'ego niezwykłego Niebieskiego Kota, który ma odmienić serce i charakter bankiera. Początkowo wydaje się, że misja Niebieskiego Kota jest skazana na niepowodzenie. Bankier po znalezieniu zwierzęcia w domu wyznacza surowe kary służącym, Tomowi i Rozie, za niedopilnowanie zamykania okien. Kiedy Roza ośmiela się zwrócić uwagę na niesprawiedliwość Gregory'ego, zostaje zwolniona z pracy. Sam bankier natomiast, po wizycie przyjaciela Stevena, zachwyconego tak niezwykłym rasowym kotem, zaczyna widzieć w zwierzęciu możliwość zdobycia sporych pieniędzy

za jego sprzedaż. Okazuje się bowiem, że Gregory ma jedną słabość – od lat finansuje najdroższe przedstawienie baletowe w Londynie w nadziei odzyskania swojej dawnej miłości, którą usilnie zaprasza na premiery. Dawna tancerka baletowa Margaret, od lat sparaliżowana, nie otrzymuje jednak zaproszeń wysyłanych na poste restante. Po wypadku przeprowadziła się pod Londyn, gdzie prowadzi schronisko dla kotów. Przypadkiem dowiaduje się o staraniach Gregory’ego od swojej nowej służącej Rozy, a wysłuchując tej historii koty pozostające pod opieką Margaret wymyślają sprytną intrygę, jak połączyć zwaśnionych dawnych kochanków, wykorzystując także umiejętności aktorskie Rozy. Kiedy jeden z kotów Margaret zakrada się do willi Gregory’ego, udaje im się ucharakteryzować Niebieskiego Kota na ciężko chorego. Szukając pomocy dla zwierzęcia, Gregory trafia wreszcie do willi Margaret. Mimo ponad 40-letniej rozłąki, ich uczucie nadal jest silne. Niebieskiemu Kotu udaje się więc sprawić, że serce bankiera mięknie. Ponownie spotyka Żebraka, którego wynagradza pieniędzmi za poważną zmianę w swoim życiu. Margaret sprowadza się wraz z kotami do willi dawnego ukochanego.

SPIS UTWORÓW SCENICZNYCH ZAREJESTROWA- NYCH W ZAIKS-ie

maj – lipiec 2017

---

dramat polski

Jan Grabiecki *Kopciuszek*, dramat dla dzieci, role: tekst wielopostaciowy

---

Anka Herbut *REM*, monodram, role: 1M

Agata Duda-Gracj *Śmierć przyjeżdża w środę*, dramat, role: 5K, 8M

Tomasz Śpiewak *Wszystko o mojej matce*, dramat, role: 6K, 1M

Wojciech Tomczyk *Marszałek*, dramat, role: 4K, 9M

Janusz Tartyło *Stabilny stan agonii*, dramat, role: 6K, 7M

Ingmar Villqist *Cesarz Kaligula*, dramat, role: tekst wieloobsadowy

---

Ewa Grabowska *Orestes naszych czasów*, dramat, role: 3K, 6M

Małgorzata Sikorska-Miszczuk *Szajba*, dramat, role: tekst wieloobsadowy

---

dramat obcy — przekład

Tennessee Williams *Szklana menażeria*, przekład z języka angielskiego Lech Mackiewicz, dramat, role: 2K, 2M

James Joyce *Wygnańcy*, przekład z języka angielskiego Zofia Porebska, Lucjan Porebski, dramat, role: 3K, 3M

Laurent Baffie *Nerwica natręctw*, przekład z języka francuskiego Witold Stefaniak, komedia, role: 4K, 3M

Jean Cocteau *Piękny nieczuły*, przekład z języka francuskiego Edward Wojtaszek, monodram, role: 1K

Lee Hall *Zakochany Szekspir* na podstawie scenariusz Marca Normana i Toma Stopparda, przekład z języka angielskiego Małgorzata Semil, komedia, role: tekst wieloobsadowy

---

bajka

Adam Biernacki ***Królewna Śnieżka***, na podstawie baśni Braci Grimm, bajka dla dzieci, role: tekst wieloobsadowy

---

Szymon Jachimek ***Superświatnie***, bajka dla dzieci, role: tekst wielopostaciowy

---

adaptacja

Jaroslav Hašek ***Dobry wojak Szwejk idzie na wojnę***, przekład z języka czeskiego Paweł Hulka-Laskowski, adaptacja Andrzej Domalik, role: 1K, 6M

Siergiej Jesienin ***Spowiedź chuligana***, przekład z języka rosyjskiego – wielu autorów, adaptacja Krzysztof Jasiński, monodram, role: 1M

James Hogg ***Wyznania usprawiedliwionego grzesznika***, przekład z języka angielskiego Anna Trzeciakowska-Przedpeńska, dramat, role: 2K, 6M

Antoine de Saint-Exupéry ***Mały Książę***, przekład z języka francuskiego Jan Szwykowski, adaptacja Waldemar Koperkiewicz, bajka dla dzieci, role: tekst wielopostaciowy

---

Aneta Płuszka ***Szkoła marzeń czyli Akademia pana Kleksa*** według Jana Brzechwy, bajka dla dzieci, role: tekst wieloobsadowy

---

słuchowisko

Mariusz Malec ***18 śmierci majora Łupaszki***, dramat, słuchowisko, role: tekst wieloobsadowy

---

Maciej Kowalewski ***Ex Barbie***, dramat, słuchowisko, role: 2K, 2M

Maciej Kowalewski ***Miss HIV***, dramat, słuchowisko, role: 4K, 2M

Maciej Kowalewski ***Okolice bikini***, komedia, słuchowisko, role: 2K, 2M

---

libretto

Szymon Jachimek ***Alicja w krainie Cz.***, muzyka Artur Guza, musical dla dzieci, role: tekst wieloobsadowy

---

Giacomo Puccini ***Cyganeria***, libretto Giuseppe Giacosa, Luigi Illica, przekład z języka włoskiego Maria Sartova, libretto operowe, role: tekst wieloobsadowy

---

Giuseppe Verdi ***Moc przeznaczenia***, libretto Francesco M. Piave, przekład z języka włoskiego Dorota Sawka, libretto operowe, role: tekst wieloobsadowy

---

Krzysztof Wołek ***Nici*** na podstawie *Jak ocalał świat* Stanisława Lema, libretto Kamila Michalak, Krzysztof Wołek, muzyka Krzysztof Wołek, libretto operowe, role: tekst wieloobsadowy

---

Vincenzo Bellini ***Norma***, libretto Felice Romani, przekład z języka włoskiego Dorota Sawka, libretto operowe, role: tekst wieloobsadowy

Georg Friedrich Händel **Serse**, libretto Silvio Stampiglia, Nicolò Minato, przekład z języka włoskiego Dorota Sawka, libretto operowe, role: tekst wieloobsadowy

---

Piotr Czajkowski **Dziadek do orzechów**, libretto Karol Urbański wg E.T.A. Hoffmanna, libretto baletowe, role: tekst wieloobsadowy

---

Jakub Sztybel **Księga dżungli**, libretto na podstawie Rudyarda Kiplinga, bajka dla dzieci, role: tekst wieloobsadowy

---

Piotr Czajkowski **Jezioro Łabędzie**, nowe libretto Paweł Chynowski, libretto baletowe, role: tekst wieloobsadowy

---

Jacques Offenbach **Wielka księżna Gerolstein**, libretto Ludovic Halévy, Henri Meilhac, przekład z języka francuskiego Andrzej Ozga, opera buffa, role: tekst wieloobsadowy

---

---

inne

Agata Duda-Gracz **Ciekawa pora roku**, scenariusz widowiska, role: tekst wieloobsadowy

---

Agata Duda-Gracz **Kumernis, czyli o tym jak Świętej Panience broda rosła**, scenariusz widowiska, role: tekst wieloobsadowy

---

Agata Duda-Gracz **Odyseje 2014**, scenariusz widowiska inspirowany *Odyseją* Homera, role: tekst wielopostaciowy

---

Agata Duda-Gracz **Według Bobczyńskiego**, scenariusz na motywach *Rewizora* Mikołaja Gogola, role: 3K, 8M

Jean Genet **Balkon**, przekład z języka francuskiego Konstanty Jeleński, opracowanie Agata Duda-Gracz, dramat, role: tekst wieloobsadowy

---

William Shakespeare **Romeo i Julia**, przekład z języka angielskiego Stanisław Barańczak, opracowanie Agata Duda-Gracz, tragedia, role: tekst wieloobsadowy

---

Kordian, czyli panoptikum strachów polskich według Juliusza Słowackiego opracowanie Adam Sroka, role: tekst wieloobsadowy

---

Alina Moś-Kerger **O Józku, który grał bigbit**, scenariusz widowiska, role: tekst wieloobsadowy

---

Tomasz Śpiewak **Zew Cthulhu**, scenariusz, dramat, role: 4K, 5M

Michał Zabłocki **Trzy razy Kalina**, scenariusz, dramat, role: 1K, 4M

Maciej Karpiński **Światło w nocy**, opracowanie Jadwiga Juczkowicz, dramat, role: 3M

---

w „Dialogu” nr 5 ukazały się:

Inma Chacón i José Ramón Fernández **Kobiety od Cervantesa** przekład z języka hiszpańskiego Marzanna Gottesman, dramat, role: 5K, 2M

WYDARZENIA

marzec – kwiecień 2017

KONKURS DRAMATURGICZNY W WAŁBRZYCHU

Teatr im. Szaniawskiego w Wałbrzychu ogłosił Konkurs Dramaturgiczny CONRAD.21 – PRO na teksty inspirowane twórczością Josepha Conrada i jemu poświęcone. Konkurs kierowany jest do profesjonalnych dramatopisarzy i dramaturgów, dopuszcza różne formy, języki i style, nie stawia również bariery objętości. Organizatorów szczególnie ucieszy udział młodego pokolenia twórców, studentów uczelni artystycznych, osób poszukujących swojego języka i tematów. Ocenie konkursowej podlegać będą teksty dramatyczne w sposób twórczy inspirowane utworami i postacią Josepha Conrada Korzeniowskiego, wykorzystujące motywy i tematy jego pisarstwa. Z konkursu wyłączone są bezpośrednie adaptacje. Prace można przysyłać na adres Teatru do 8 października 2017 roku.

teatr.walbrzych.pl/2017/07/konkurs-dramaturgiczny-conrad-21-proi-rok-conradowski-w-walbrzychu/#more-15190

„ZAKOCHANY SZEKSPIR” W GDAŃSKU

30 czerwca w Gdańskim Teatrze Szekspirowskim odbyła się premiera *Zakochanego Szekspira* Lee Halla na podstawie scenariusza filmu Marca Normana i Toma Stopparda, w przekładzie Małgorzaty Semil i reżyserii Pawła Aignera. To kolejna letnia koprodukcja Gdańskiego Teatru Szekspirowskiego i Teatru Wybrzeże.

www.teatrwybrzeze.pl/spektakle/zakochany-szekspir?date=2017-07-11

FINALIŚCI KONKURSU „METAFORY RZECZYWISTOŚCI”

Jury X edycji konkursu na dramat „Metafory Rzeczywistości” 2017 – „Where is my vote? /

Gdzie jest mój głos?” w składzie: Inga Iwasiów (pisarka, krytyczka literacka, profesor literaturoznawstwa), Joanna Krakowska (historyczka teatru współczesnego, eseistka, tłumaczka, redaktorka), prof. Przemysław Czapliński (krytyk literacki), Witold Mrozek (krytyk teatralny i publicysta), Andrzej Szubski (aktor Teatru Polskiego w Poznaniu) zakwalifikowało do finału pięć dramatów: *3 mm* autorstwa Adrianny Alksnin, *Dni powszednie* autorstwa Alicji Łukasik, *Hajduki* autorstwa Andrzeja Błażewicza, *Jak uratować świat* autorstwa Jacka Kozłowskiego oraz *Sleeping Beauty* autorstwa Małgorzaty Lech. W kolejnym etapie konkursu finałowe dramaty oraz formy muzyczne zostaną przystosowane do warunków sceny. Próby trwać będą w dniach 17-20 października 2017 w Teatrze Polskim oraz w dniach 12-14 października oraz 17-20 października 2017 w Teatrze Wielkim w Poznaniu. Etap trzeci – prezentacja dramatów w formie czytań scenicznych oraz wstępnych prezentacji scenicznych w przypadku form muzycznych – odbędzie się 21 i 22 października 2017 roku.

teatr-polski.pl/finalisci-konkursu-dramat-oraz-forme-muzyczna

OGŁOSZENIE LAUREATÓW 23. KONKURSU NA WYSTAWIENIE POLSKIEJ SZTUKI WSPÓŁCZESNEJ

Spektakl *Wszystko o mojej matce* Tomasza Śpiewaka w reżyserii Michała Borcucha z Teatru Łaźnia Nowa w Krakowie zdobył Grand Prix 23. Ogólnopolskiego Konkursu na Wystawienie Polskiej Sztuki Współczesnej. Indywidualnie jury doceniło między innymi Agatę Dudę-Graczą i Krzysztofa Garbaczewskiego oraz Agatę Kucińską i Andrzeja Konopkę. W tym roku do pierwszego etapu 23. Ogólnopolskiego Konkursu na Wystawienie Polskiej Sztuki Współczesnej dopuszczone zostały aż 143 inscenizacje polskiego dramatu współczesnego, co jest najlepszym wynikiem w historii konkursu. Finałową trzynastkę Komisja Artystyczna wyłoniła na początku maja. Po obejrzeniu 13 spektakli jury w składzie: Jan Kozikowski – przewodniczący, Jacek Wakar, Weronika Murek, Maryla Zielińska, zdecydowało także o przyznaniu kilkunastu nagród i wyróżnień indywidualnych oraz dwóch zespołowych.

www.e-teatr.pl/pl/artykuly/244333.html%0A

LAUREACI XVII FESTIWALU „DWA TEATRY”

Słuchowisko *Lilla Weneda* wg dramatu Juliusza Słowackiego Teatru Polskiego Radia w reż. Dariusza Błaszcyka oraz spektakl Teatru TVP *Posprząta- ne* wg sztuki Sarah Ruhl w reż. Agnieszki Lipiec-Wróblewskiej zdobyły Grand Prix XVII Festiwalu „Dwa Teatry – Sopot 2017”. O nagrody główne walczyło 13 ubiegłorocznych spektakli Teatru Telewizji oraz 26 słuchowisk Teatru Polskiego Radia. Konkursowe spektakle oceniało jury pod przewodnictwem aktorki Grażyny Barszczewskiej. W składzie sędziowskim znaleźli się także pianista, kompozytor i aranżer Włodek Pawlik, scenarzysta i reżyser filmowy Maciej Pieprzycy, dramaturg i reżyser Tomasz Man oraz reżyser, scenograf i grafik Janusz Wiśniewski. Słuchowiska teatralne oceniali, pod przewodnictwem kompozytora Piotra Mossa, medioznawca i teoretyk radia Joanna Bachura-Wojtasik, aktor i reżyser Krzysztof Gordon, pisarz i tłumacz Antoni Libera oraz aktor i reżyser Henryk Rozen. Wielkie Nagrody Festiwalu za wybitne kreacje aktorskie otrzymali Ewa Dałkowska i Olgierd Łukaszewicz. W trakcie tegorocznych „Dwóch

Teatrów” odbył się już po raz drugi konkurs słuchowisk dla dzieci i młodzieży. Najlepszym okazało się słuchowisko *Labirynt* według tekstu Grzegorza Kasdepke i w reżyserii Waldemara Modestowicza.

www.e-teatr.pl/pl/artykuly/244062.html%0A

NAGRODY DLA KRYSTIANA LUPY W PARYŻU

19 czerwca w Teatrze Chaillot w Paryżu zostały wręczone doroczne nagrody francuskiego Stowarzyszenia Krytyków Teatru, Muzyki i Tańca. Krystiana Lupa został wyróżniony w dwóch kategoriach: za najlepsze przedstawienie zagraniczne (Thomas Bernhard, *Plac Bohaterów*, reżyseria Krystian Lupa, Narodowy Litewski Teatr Dramatyczny) oraz za najlepszą książkę poświęconą teatrowi (Krystian Lupa, *Utopia. Lettres aux acteurs*, przełożyli Eric Veaux, Agnieszka Zgieb).

www.e-teatr.pl/pl/artykuly/243903.html%0A

TEATR KTO W RUMUNII

Teatr zaprezentował trzy spektakle: widowisko plenerowe *Ślepcy* w ramach European Festival of Performing Arts w Timișoarze, *Peregrinusa* na 24 Festivalul International de Teatru de la Sibiu oraz *Chór Sierot* Jerzego Zonia podczas 7. edycji BABEL Festivalul Artelor Spectacolului Târgoviste. Jury festiwalu w Târgoviste przyznało spektaklowi Teatru KTO nagrodę Premiul Tony Bulandra dla najlepszego spektaklu festiwalu. To już szóste wyróżnienie dla *Chóru Sierot* na zagranicznym festiwalu.

www.e-teatr.pl/pl/artykuly/243908,druk.html

FESTIWAL „WYBRZEŻE SZTUKI”

W dniach 19 – 29 czerwca odbyła się dziewiąta edycja festiwalu „Wybrzeże Sztuki”, w trakcie której zaprezentowano między innymi *Wszystko o mojej matce* Tomasza Śpiewaka w reżyserii Michała Borczucha.

www.teatrwybrzeze.pl/aktualnosci/zakonczyla-sie-ix-edycja-wybrzeza-sztuki

FESTIWAL DRAMATU WE WROCŁAWIU

W dniach 2-4 czerwca 2017 prezentowane były teksty nagrodzone i wyróżnione w II Konkursie Dramaturgicznym STREFY KONTAKTU, organizowanym przez Wrocławski Teatr Współczesny i Miasto Wrocław. Publiczność miała okazję zobaczyć pięć całkowicie różnych pomysłów na CZYTANIA jako STREFY pierwszego KONTAKTU z dramatem. Przeczytano *Kryształowy pałac* Agnieszki Jakimiak, *Pradziady* Wojciecha Kuczoka, *Albo umrzeć* Magdaleny Tulli, *Nie ma Maliny* Prześlugi i *Doppelgänger* Sandry Szwarc. Jedynym spektaklem na festiwalu był dyplom studentów PWST – *Poczekalnia sześć-dwa-zero* Marty Guśniowskiej w reżyserii Marka Fiedora.

www.wteatrw.pl/index.php/pl/festiwal-dramatu

GDYŃSKA NAGRODA DRAMATURGICZNA

Tegoroczna dziesiąta Gdyńska Nagroda Dramaturgiczna rozstrzygnięta została w sposób całkowicie jednoznaczny. Zarówno Kapituła GND, jak i społeczne jury Alternatywnej Nagrody Dramaturgicznej wskazały ten sam tekst jako najlepszy – okazał się nim dramat Magdaleny Drab *Słabi. Ilustrowany banal teatralny*. Równocześnie Jury 12. Festiwalu Polskich Sztuk Współczesnych R@Port w składzie: Dorota Masłowska – przewodnicząca, Remigiusz Brzyk, Zbigniew Majchrowski postanowiło przyznać Nagrodę Główną Festiwalu, w wysokości 50 tys. zł, przedstawieniu *Żony stanu, dziwki rewolucji, a może i uczone białogłowy* Jolanty Janiczak w reżyserii Wiktora Rubina z Teatru Polskiego w Bydgoszczy. Nagroda Publiczności 12. Festiwalu Polskich Sztuk Współczesnych R@Port głosami widzów przyznana została przedstawieniu *Triumf woli* Pawła Demirskiego w reżyserii Moniki Strzępki z Narodowego Starego Teatru w Krakowie.

www.festiwalraport.pl

FINAŁ KONKURSU „TEATR POLSKA”

Komisja Artystyczna programu „Teatr Polska” w składzie: Jacek Kopciński (przewodniczący), Joanna Biernacka, Anna Róża Burzyńska, Wojciech Szuniewicz i Marzenna Wiśniewska, po obejrzeniu rejestracji 127 przedstawień zgłoszonych do udziału w programie, po obradach w dn. 19 maja, postanowiła zarekomendować do II etapu kwalifikacji 18 spektakli, w tym m.in. *Dziady – Noc pierwsza* w reżyserii Piotra Tomaszuka z Teatru Wierszalin w Supraślu, *Zabijanie Gomułki* w reżyserii Jacka Głomba z Teatru im. Heleny Modrzejewskiej w Legnicy i *Pustostan* w reżyserii Pawła Paszty z Teatru Współczesnego w Szczecinie.

www.e-teatr.pl/pl/artykuly/242364.html%0A

Stowarzyszenie Autorów ZAiKS

ul. Hipoteczna 2
00-092 Warszawa
tel. 22 555 72 86
www.zaiks.org.pl

licencje na wystawienie

Małgorzata Stańczyk

Wydział Wielkich Praw
ul. Nalewki 8
00-158 Warszawa
tel. 22 530 53 35
malgorzata.stanczyk@zaiks.org.pl

biblioteka

ul. Hipoteczna 2
00-092 Warszawa
tel. 22 556 71 87
biblioteka@zaiks.org.pl
godziny otwarcia:
8.00–16.00 (13.00–14.30 wypożyczenia)

wydział ds. komunikacji

komunikacja@zaiks.org.pl

redakcja biuletynu
Joanna Biernacka
zaiks.teatr@zaiks.org.pl

---

www.zaiksteatr.pl

Stanisław Wyspiański, *Wesele* | pocztówka, Lwów 1901
źródło: Biblioteka Narodowa (Polona.pl)